

«МИ ВСІ УКРАЇНЦІ, ДЕ Б НЕ БУЛИ» — ЧОТИРИ ІСТОРІЇ, ЯК ПОЛТАВЦІ ОРГАНІЗОВУЮТЬ ГУМАНІТАРНУ ДОПОМОГУ З-ЗА ЗАКОРДОНУ

Збір гуманітарної допомоги в Штутгарті

Полтавці з-за кордону організують гуманітарну допомогу Україні

Десятий день в Україні йде війна. Щоби здолати натиск ворога, об'єдналися всі: бізнесмени, політики, прості громадяни. Хтось пішов у військкомати записатися в тероборону, хтось організував мережу волонтерської підтримки, хтось приймає у себе переселенців із гарячих точок, хтось набиває мішки із піском для блокпостів. Кожен будинок став маленькою волонтерською командою, яка допомагає чим може: збирає пляшки для коктейлів Молотова, тканини для камуфляжних сіток, продукти для захисників і біженців.

Українські громадяни, які працюють закордоном, також не залишилися осторонь. ІВ «Полтавщина» збрала чотири історії полтавців, які із-за кордону збирають гуманітарну допомогу для України.

Михайло Блок, 34 роки. До 2014-го працював у структурах Міністерства надзвичайних ситуацій в Україні. Поступив до кафедри сходознавства у Марбурзі, де вивчаю перську мову.

Добрий день, дорогі українці, друзі, родичі — родина.

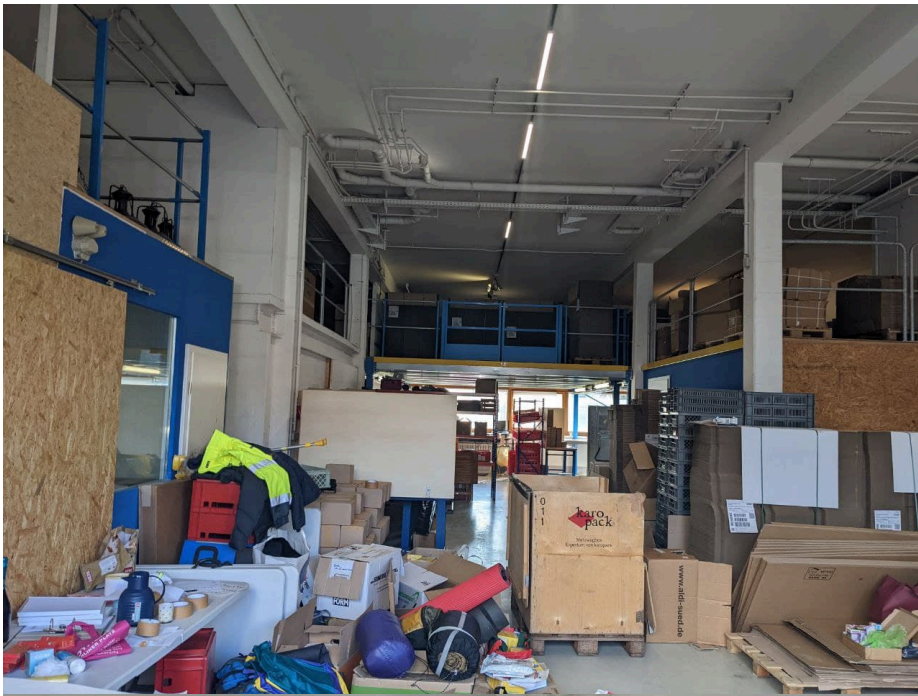
Війна застала мене за кордоном, оскільки я був у цей час на навчанні у німецькому виші. Коли почалась війна, я одразу поїхав до свого брата, який живе у Штутгарті, тому що сидіти у Марбурзі було неможливо.

Ми того ж дня запустили мережу контактів з різними волонтерами та громадськими групами, яким агресія Росії до України була небайдужа.

Зараз ми організуємо склади гуманітарної допомоги та відправляємо це все до України. Наразі точки збору діють у Штутгарті, Хайдельберзі, Франкфурті та Марбурзі.

Паралельно мій брат малює картини, які він продає і всі гроші ідуть на пожертви людям, які опинилися у складному фінансовому становищі, біженцям або просто підтримуємо різні ініціативи.

Дмитро Юрченко, 31 рік. З 2016 по 2019 їздив за кордон на заробітки. З 2019-го і по сьогодні проживає у місті Вроцлаві.

Доброго дня! Я, мешканець Полтавської області. Звертаюся до всіх мешканців України!

Зараз проживаю за кордоном у Вроцлаві й співпрацюю з місцевим пунктом допомоги Україні й ЗСУ.

Люди, ви просто не уявляєте, яку підтримку нам надають невідомі для всіх нас люди за кордоном! З нами співпрацюють іноземці з різних країн світу, говоримо між собою, щонайменше на 4-х мовах. Серед нас присутні також і націоналісти «антилукашенківці» з Білорусі, які часто піддаються агресії з боку безрозсудних українців. Ми, всі волонтери міста Вроцлав! Надаємо підтримку і допомогу Україні і «біженцям» з України. Польща надає колосальну допомогу. Без сліз і болі не буває... Так! Але до нас щодня приїжджають приватні підприємці, власники аптек і магазинів, військові й поліція. Вони привозять речі й продукти. Вчора приїхало вночі кілька джипів з амуніцією, один із водіїв полтавець. Їх розвантажував мій товариш з Бресту, який у минулому був спецпризначенцем і рятівником.

Дорогі мої! Ми робимо все, що в наших силах, щоб надати допомогу всім, кому тільки можемо.

Президент Польщі Анджеј Дуда і наш мер Яцек Сутрик тісно співпрацюють з іншими політиками країн та надають допомогу.

Знайте, що ви не одні! І все, що в наших силах ми від самого початку робимо!

Слава Україні! І слава нашим захисникам! Наша гордість — це наша Рідна Україна і Наш народ!

Яна Літус, 31 рік. Проживає в Лондоні, провінція Онтаріо, Канада. З 2016 року працюю художником-декоратором. **Сергій Андрійченко, 34 роки,** Лондон, Онтаріо, Канада, з 2013 року працюю дизайнером.

Досі не вкладається в голову, що зараз відбувається з нашою рідною Україною та мирним народом, що жив собі, намагався працювати, розвивати Україну, доглядати її, відкривати нові малі бізнеси, ресторанчики, якими захоплювались іноземці, будувати сучасну архітектуру, облаштовувати свої домівки зі смаком, знаючи, що вони там планують жити щасливе життя і ростити малюків.

Різниця у часі Канади з Україною — 7 годин і коли все почалося в Україні о 4-й годині ранку, ми тільки йшли спати й раптом побачили першу новину про вибух. Не могли повірити. Мені не хочеться багато писати про те, що було далі, бо думаю що всі відчули біль однаково. Що ми відчували й що відчуваємо зараз — навіть не передати словами. Життя змінилося і всередині щось зламалося. Але не віра, вона не зламна!

В цей момент частина нашої родини проживає в гарячій точці України у місті Бучі. Там без зупинок ідуть бої, і мені важко навіть писати, бо в голові стільки страху, переживань та болю. Але попри все, ми молимося, інколи прошу пробачення у Бога, що так часто до нього звертаюсь у ці дні. Інші наші родичі наразі у Полтаві.

Пишаюся, що я українка, що я донька своєї мами, що хоробро тримається з чоловіком у підвалі 7-й день. Пишаюся чоловіком і всією нашою родиною, президентом, що не покинув Україну.

Ми знаємо і віримо, що наші хлопці із ЗСУ, наші друзі, що пішли до тероборони, вони всі і є та незламна сильна Україна. Ми всі українці по всьому світу, де б ми не були, ми дуже загартовані та дружні, тому це дає надію і віру, що все-таки буде добре.

Українська спільнота в Канаді разом з різними людьми з Канади різних національностей, робимо все, що від нас залежить. Волонтеримо, збираємо кошти, молимося, вантажимо гуманітарну допомогу, поширюємо інформацію для біженців, щоби допомогти з житлом. Постійний потік допомоги вражає, ніколи не бачила такої підтримки. Всі люди з усіх куточків України поклали усі сили й разом дружньо допомагають.

Я навіть не знаю точної кількості, скільки відправлено з усіх куточків Канади допомоги. Тільки вчора з Торонто відправили 3 тонни гуманітарної допомоги та наша українська спілка в Лондоні збрала понад 40000\$ на допомогу і понад 6 тонн гуманітарної допомоги. І люди продовжують звозити й звозити. Продовжуємо молитися і вірити, що весь цей жах скоро закінчиться. Ми з вами, Молимося! Ми сильні й дружні! Слава Україні!

Вікторія. Живе в Канаді з сім'єю з 2017 року.

У кожного другого канадця є українське коріння, тому всі підтримують і переживають за Україну. Всі допомагають матеріально, перераховують кошти.

Відправляти гуманітарну допомогу звідси — трішки складно. Але

ми шукаємо шляхи, відправляємо через teest express та літаками, які знаходить Українська спілка в Канаді. Нещодавно в 4 години вечора нам написали що завтра вдень можна відправити літак. Менш ніж за 23 години було зібрано 361 ящик товару, пожертвування зробили більш ніж 1000 людей, понад 300 волонтерів працювали разом, щоб сортувати, упаковувати та завантажувати припаси. Також допомагаємо розбиратись з документами тим, хто хоче виїхати до Канади. Канада з Україною! Ми переможемо!

Мі хотіли б, щоб кожен українець не відчував себе самотнім і віримо, що лише згуртовано нам вдасться відбити орків.

Ці чотири історії лише капля в морі серед інших волонтерських подвигів. Своїй армії допомагають українці в Чехії, Угорщині, Британії, Італії та інших країнах. Ніхто не залишився осторонь.

Микола ЛИСОГОР, «Полтавщина»